

Bouwkunst op de campus

Stoer, spannend en steriel

Peter Timmerman, hoofd Studium Generale, is de maker van het nieuwe boek *Architectuur met een grote A*. Op basis van zeven thema's – situering, route, ruimte, plek, gezicht, detail en licht – behandelt en beschrijft hij gebouwen op de campus. Deze thema's zijn volgens hem de hoofdingrediënten voor iedere goede architect. 'Het is de beste manier om een gebouw te benaderen.' Als liefhebber en als kenner vertelt hij over vijftig jaar architectuur op de campus.

TEKST: SANDRA POOL | FOTO'S: PETER TIMMERMAN >

Zijn liefde voor de kunst van het bouwen en ontwerpen is ooit begonnen door de vader van zijn eerste vriendinnetje, ergens eind jaren tachtig. 'Hij was architect en had prachtige platen aan de muur hangen. Daar spraken we over en toen zijn mijn ogen geopend.'

Timmerman heeft sindsdien vele beroemde gebouwen bekeken. 'Het is ongelofelijk wat architecten met ruimte kunnen doen', omschrijft hij zijn liefhebberij. 'Dat komt bij mij wel binnen en daar kan ik dan behoorlijk van onder de indruk zijn.'

Op het UT-terrein verzorgt hij rondleidingen en vertelt onderweg over de architectonische gebouwen. 'Maar ik wilde meer. Iets unieks. Het vijftig-

jarige jubileum van de universiteit is een mooie aanleiding om de architectuur op de campus eens onder de loep te nemen.'

De zeven genoemde thema's vormen de basis van het boek. 'Het is mijn eigen, particuliere visie. Ik poog bouwwerken in een context te plaatsen door er een vergelijkend, heel onverwachts plaatje naast te zetten. Het doel is mensen te verleiden om anders naar bouwkunst te kijken.'

Op de campus begint de architectuur in de jaren zestig met het functionalisme. De Hogekamp is een van de eerste gebouwen. Timmerman: 'Zakelijk en rationeel. Lange, strakke gangen. Een heldere plattegrond.' Als reactie daarop bouwden de architecten Heijdenrijk en Mol in de jaren zeventig Cubicus. 'Een voorbeeld van labyrintische archi-

tectuur. Er is geen touw aan vast te knopen. Je ziet kleine hoekjes met een trappenhuis en een keukentje en daarvan worden er enkelen aan elkaar gebreed. Bij gebouw Carré heb je geen idee wat zich achter de gevel afspeelt. Het is eigenlijk een steriel en kaal gebouw. Daar had de architect, wat mij betreft, veel meer expressie in kunnen leggen. De Hogekamp vind ik een stuk interessanter. Het ketelhuis en de buizen die buitenom lopen. Dat heeft iets. Het is heel prominent aanwezig en laat zien wat er binnenin gebeurt. De techniek spat er vanaf. Ik vind het een stoer gebouw. Cubicus, dat in het water staat, spreekt me ook meer aan. Er ontstaat een spel met zonlicht en water, waardoor het grijze, saaie beton spannend wordt en tot leven komt. Dat is heel slim gedaan.'

In zijn boek, dat deze maand bij Broekhuis-filia-len in de regio verschijnt, behandelt Timmerman de gebouwen bewust niet op een chronologische manier. 'Ik had behoefte aan een eigen visie. Het is uiteindelijk een thematisch boek geworden en dat heeft me veel vrijheid gegeven.'

Op donderdag 24 november en 1 december vertelt Timmerman tijdens Studium Generale over zijn boek. Meer info: www.grotea.nl

STOER

SPANNEND

STERIEL

